

[Svend Andersen]

opfiskning af en gendumpet gasbombe er jo også øget væsentligt. Beslutning om, at kun nøddumpning i havmiljølovens forstand må finde sted, må følges op af en række foranstaltninger af sikkerhedsmæssig art, foranstaltninger, der sikrer en adskillelse af sprængstof og gasarter før en endelig destruktion, og det er den almindelige opfattelse, at denne del af opgaven ikke er fulgt tilfredsstillende op.

Jeg har tidligere gennem folketingets spørgetid spurgt, hvornår en endelig løsning måtte foreligge, og man har hver gang sagt, at en løsning lå lige om hjørnet, og hjørnet har altså vist sig at være lidt længere væk, end man almindeligvis måtte antage.

Ilandbringningen af gasammuniton og den måde, den har været opbevaret på, har vakt stor bekymring hos den lokale befolkning, og man må stille sig selv spørgsmålet, om viljen til at løse problemet har været til stede, eller om opgaven har været for stor. I hvert fald er vi kommet i den situation, at usikkerheden med hensyn til, hvad der skal ske, og hvornår der sker noget med den ilandbragte ammunition, har gjort ilandbringning upopulær, og det er lykkedes for ministeren at få stor forståelse for at lade gassen blive ude i havet. Det er meget enkelt at fremkomme med bemærkninger om, at når der nu ligger 50.000 t og der kun opfiskes 2 t om året, ja, så vil der jo gå 25.000 år, før det hele er fisket op, og det er jo næsten ikke til at leve med. Det er klart, at hvis man kunne gøre det så enkelt, så var problemet vel ikke noget problem. Men de 2 t og måske mere, der vil blive fisket op, vil jo blive farligere og farligere i takt med, at tiden går og man risikerer, at det er tidligere opfiskede gasbomber, man igen får fat i.

Spørgsmålet er, om dette er en stor miljø-sag. Det er klart, at det er det på længere sigt. Helt stor ville den selvfølgelig være, hvis man gik i gang med at sige, at nu skulle al gas opfiskes ved en direkte opfiskning efter gas. Mindre er problemet selvfølgelig, når der kun er den gas, der opfiskes ved jævnt fiskeri. Men derfor er det alligevel vigtigt og afgørende, at vi sikrer, at beslutningen om, at opfisket gasammuniton ikke må gendumpes med hensyntagen til den force majeure-bestemmelse, som findes i havmiljøloven, medfører en snarlig løsning, således som det

fremgår af den stillede dagsorden, og som der lægges op til i dagsordensforslaget.

Ministerens pegede jo i besvarelsen selv på løsninger. Det er blot tidsfølgen, vi er uenige om. Vi har allerede indgået internationale aftaler, og vi har her i folketinget fulgt disse aftaler op med en vedtagelse af loven om beskyttelse af havmiljøet. Der står blot i punkt 1 i dagsordenen, at det skal overholdes, og hvis det ikke havde været folketingets mening, at det skulle overholdes, så ville man ikke have indgået de internationale aftaler eller have vedtaget lov om beskyttelse af vores havmiljø.

Ministerens har jo også selv i sin besvarelse været inde på, at det midlertidige depot i Almindingen skal stå færdig omkring 1. januar 1986, og det svarer jo til dagsordenens punkt 2. Ifølge punkt 3 skal forsvaret overveje yderligere undersøgelse af gasammunitonens farlighed, og det er blot det, også vi peger på; denne undersøgelse må gøres færdig, så vi hurtigt kan komme videre på de øvrige områder. At der sker en forsvarlig transport i land og alle steder, hvor man transporterer og beskæftiger sig med gasammuniton, ja, det må vel være en selvfølge.

Endelig skal den ilandbragte gasammuniton opbevares i det midlertidige depot. Det eneste formål med depotet er vel at opbevare den ilandbragte gasammuniton, men dog kun så kort tid som muligt. Det afgørende er, at vi, som der peges på i punkt 6, får en hurtig afgørelse om et realistisk projekt for et endeligt adskillelsesanlæg, således at den endelige destruktion kan komme til at finde sted på en forsvarlig måde. Det må jo også være i regeringens interesse og i overensstemmelse med den holdning, som der er lagt op til fra regeringens side. For som ministeren jo selv sagde det i sine afsluttende bemærkninger, kan vi ikke lave permanente depoter. Det kan vi hverken lave i havet eller på land, og vi kan ikke overlade problemet til vore efterkommere. Det er derfor, vi ønsker at få en klaring og en snarlig løsning på problemet.

Houe (KF):

Efter den gang propaganda uden særlig tilknytning til dagsordenen, som fru Margrete Auken kom med i sit indlæg, skal jeg holde mig strengt til emnet.